

## [Skræppenborg-Nielsen.]

undersøgelse af, om forsikringsvirksomheden her i landet virker formålstjenligt og uden fordyrende omkostninger. Hvad det første angår, synes jeg, det er lidt svært at forstå, hvad der menes hermed. Det er svært at forstå, fordi sandheden jo er den, at alle selskaber opfylder den gældende lovs bestemmelser, og alle selskaber opfylder til punkt og prikke deres økonomiske forpligtelser over for de forsikrede. Hvad mere kan man forlange, før man vil indrømme, at forsikringsvirksomheden virker formålstjenligt?

Derimod er der i allerhøjeste grad næsten mere end god grund til at undersøge de mange selskabers omkostninger — ikke mindst livsforsikringsselskabernes. I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at lovgivningen som hovedregel ikke indeholder bestemmelser, der tager sigte på at begrænse eventuelle urimelige avancer og omkostninger. Men sådan forholder det sig, så vidt jeg har forstået, slet ikke, hvad angår livsforsikringsselskaber; for disses vedkommende er det netop forsikringsrådet og handelsministeren, som skal godkende avancerens beregningsgrundlag, herunder præmier og omkostninger, og så må disse myndigheder vel også være ansvarlige herfor, hvilket jo også fremgår af lovgivningen herom.

Et eksempel — jeg har flere af dem på lager —: statsanstalten for livsforsikring, altså statens eget selskabs omkostninger til administration og tegning af nye forsikringer var i 1959 13 pct. af de forsikredes indbetalte præmier, medens de private selskabers omkostninger var helt oppe på indtil 41 pct. med Dansk Folkeforsikringsanstalt som en flot nr. et. Dansk Folkeforsikringsanstalt havde i 1959 en samlet præmieindtægt på ca. 50 mill. kr.; af denne præmieindtægt anvendte selskabet ikke mindre end ca. 20 mill. kr. til omkostninger. Nu er det ikke meningen, at jeg alene vil hænge Dansk Folkeforsikringsanstalt ud, for andre selskaber følger godt med, og jeg har tænkt mig at nævne et par: Forsikringsselskabet Jylland har omkostninger på 37 pct., Dannebrog 36 pct., Nordisk Forsikringsselskab 35 pct., Nordlyset 33 pct. — og sådan kunne jeg blive ved.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede

handelsminister: hvorfor har forsikringsrådet ikke for længe siden bremset de private selskaber i en sådan udvikling? Hvorfor har den højtærede handelsminister — eller rettere hans forgænger i embedet — som hvert år modtager forsikringsrådets beretning, der indeholder alle mulige oplysninger om selskaberne, ikke taget affære? Nu at lade en kommission på 20 medlemmer fortælle handelsministeren det, som handelsministeren og alle vi andre kan læse os til i forsikringsrådets beretning, turde vist være noget overflødigt.

Med hensyn til den fra flere sider påståede konkurrence inden for livsforsikringen mellem de private selskaber og statsanstalten for livsforsikring står det forhåbentlig klart for både forsikringsrådet og den højtærede handelsminister, at en sådan fri konkurrence aldrig har fundet sted, dels fordi statsanstalten for livsforsikring i sin virksomhed synes at være faldet i søvn, dels fordi statsanstalten og de private selskaber tilsammen synes at virke som et kartel med udelukkelse af næsten enhver form for konkurrence. Hvis statsanstalten for livsforsikring havde villet, kunne den i kraft af sine meget store fordele på livsforsikringens område have tegnet så godt som alle livsforsikringer her i landet. Men til stor skade for det forsikringsøgende publikum har den i stedet valgt at sidde med hænderne i skødet. Man tager derfor fejl, hvis man mener, at konkurrencen i livsforsikringsbranchen nok skal udjævne alle forskelle. Der er nemlig ingen eller så godt som ingen konkurrence, i hvert fald ikke nogen konkurrence af betydning.

For skadesforsikringsbranchens vedkommende findes så vidt mig bekendt ingen lov, der forhindrer denne branche i at beregne sig urimelige avancer og omkostninger. Grunden er vel den, at denne branche har et utal af forsikringsarter at arbejde med. I en af forsikringsrådet udsendt beretning kan man i øvrigt se, hvad avancen i skadesforsikringsbranchen andrager. Alligevel hilser jeg med den største tilfredshed, at også denne branches forhold skal undersøges nærmere af den kommission, der antagelig nu bliver nedsat.

Det, der efter vor mening bør ske med forsikringsvirksomheden her i landet, er først og fremmest en forenkling, der afløser